

रम्भा ॥ सहर्षमवलोक्य ॥ कृत्वा चित्तलेखाडुदिग्रं पित्रसहिं उव्वसिं
गेण्हिग्रं विसाहासाह्हिदो विग्रं भग्रवं सोमो उग्रत्थिदो सो राहसी ।

मेनका ॥ निर्वर्ण्य ॥ कृत्वा डुवे वि णो एत्थ पिग्गा उग्रणादा जं
पच्चाणीदा पिग्रसहो जं च अपरिक्खदसरीरो राहसी दीसदि त्ति ।

* सहजान्या । सहि जुत्तं भणासि । डुज्जगो दाणावो त्ति ।

राजा । सूत इदं तच्छैलशिखरमवतारय रथं ।

सूतः । यथाज्ञापयत्यायुष्मान् ॥ इति तथा करोति ॥

॥ राजा रथावतारक्षोभं नाटयति । उर्वशी सत्रासं राजानमवलम्बते ॥

राजा ॥ स्वगतं ॥ कृतं कृतं सफलो मे विषमावतारः ।

* यदिदं रथसंक्षोभादङ्गेनाङ्गं ममायतेक्षणाया

स्पृष्टं सरोमविक्रियमङ्कुरितं मनसिजेनेव ॥ १२ ॥

उर्वशी ॥ सत्रीडा ॥ कृत्वा किंचि परदो ओसर ।

चित्रलेखा । णाहं सक्का ।

रम्भा । एत्थ पिग्रग्रारिणां संभावेम्ह राहसिं ।

* अप्सरसः । एवं करेम्ह ॥ इत्युपसर्पति ॥

राजा । सूत उपश्लेषय रथं ।

यावत्पुनरियं सुभ्रूहत्सुकाभिः समुत्सुका ।

सखीभिर्प्राति संपर्कं लताभिः श्रीरिवार्तवी ॥ १३ ॥

सूतः । तथा ॥ इति रथं स्थापयति ॥

* अप्सरसः । दिट्ठिआ महाराओ विजएण वडुदि ।

राजा । भवत्यश्च सखीसमागमेन ।